ANUL XVII. — No. 3360

ABONAMENTE:

Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60
Administraţia . . 3.26.60
Redacţia . . . 3.26.69

Pagini ◆◆ 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Luni 15 Ianuarie 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2.
Bucureşti

România Ungaria, şi Jugoslavia vor disputa „Cupa Bazinului Dunărean"

In cadrul conferinţei de eri dela Budapesta, s'a propus o nouă formulă pentru Cupa Europei Centrale

MATCHURI BI-ANUALE INTRE REPREZENTATIVELE B. ALE UNGARIEI, ROMANIEI ŞI JUGOSLAVIEI

O nouă conferinţă la 9 şi 10 Martie

DISCUŢIILE CARI S'AU FACUT IN JURUL CONFERINŢEI DE LA BUDAPESTA AU CREIAT IN OPINIA NOASTRA SPORTIVA CA ŞI IN ACEEA A TUTUROR ŢARILOR INTERESATE CREDINŢA CA CUPA EUROPEI CENTRALE VA TRECE CU SUCCES EXAMENUL LA CARE VA FI SUPUSA LA BUDAPESTA.

Avându-se asentimentul favorabil al Italiei, care prezenta singurul adversar serios al acestei competiţii, s'a crezut că la Budapesta va fi o simplă formalitate pentru cei prezenţi de a se ajunge la continuarea acestei glorioase probe.

Aşteptările au fost însă deziluzionate căci conferinţa nu numai că nu a adus nimic practic dar lasă un mare semn de întrebare şi pentru viitor.

Să redăm, acum, relatările telefonice primite asupra acestei conferinţe.

BUDAPESTA 13 (Prin telefon).— Astăzi s'a ţinut în localitate şedinţa convocată pentru lămurirea situaţiei Cupei Europei Centrale şi a Cupei Europei.

Conferinţa a început la orele 11 de faţă fiind domnii: Mauro şi Copolla (Italia), Pelikan şi Tessar (Boemia Moravia), Liniemann (Germania) Eicher (Elveţia), Liviu Juga (România) Kika Popovici (Jugoslavia), Gidofalvy, Ginzery şi Kemenessy (Ungaria).

Italienii au sosit de eri, ca şi reprezentantul României iar elveţienii astăzi dimineaţa.

Un elogiu general adus sportului

Conferinţa a început prin aceea că s'a examinat situaţia din Europa faţă de evenimentele în curs.

S'a ajuns, cu această ocazie la concluzia că sportul este singurul mijloc care a rămas pentru înfrăţirea şi pacificarea popoarelor.

Elogiul acesta adus sportului de reprezentanţii atâtor state nu este un fapt banal şi întăreşte şi mai mult situaţia de nesdruncinat pe care şi-o creează acesta.

Reprezentanţii statelor au decis, deaceea, să se facă toate eforturile pentru ca discuţiile cari vor urma să dea rezultate cât mai bune.

Ordinea de zi a conferinţei

Odată trecută această introducere, federaţia maghiară a prezentat ordinea de zi conferinţei, precum urmează:

1) Cupa Europei Centrale.

2) Cupa Europei.

3) Cupa Bazinului Dunărean

4) Arbitrii internaţionali pentru toate aceste competiţii.

S'a propus o nouă formulă pentru Cupa Europei Centrale

Discuţiile premergătoare asupra Cupei Europei Centrale — duse între reprezentanţii diferitelor state — au făcut să se întărească convingerea că această competiţie va continua să existe în ciuda greutăţilor pe care le-a întâlnit în ultima ediţie.

In spiritul acesta a început discuţiile în jurul ei, cari au debutat însă printr'o mare surpriză.

De unde se aranjase în principiu ca pentru ediţia 1940 să se păstreze aceleaşi norme de disputare ca şi în anul precedent — adică opt partanţi — s'a adus pe tapet o competiţie în care să fie introduşi noui participanţi.

Bine înţeles nu din alte ţări decât din cele prezente.

In faţa acestei situaţii, reprezentanţii Italiei au refuzat să se pronunţe şi, în felul acesta nu s'a putut lua o hotărâre.

Chestiunea nu putea rămâne însă în stadiul acesta. Urmarea nu a întârziat să se vadă, găsindu-se un mijloc să se iasă din această încurcătură.

STATELE INTERESATE VOR TREBUI SA RASPUNDA LA UN CHESTIONAR CUPRINZAND TREI INTREBARI

Concluzia acetei chestiuni a fost aceea că toate statele prezente au fost rugate să răspundă la un chestionar cuprinzând următoarele trei întrebări:

1) Dacă vor să rămână în C. E. C. (cele existente în această competiţie) sau dacă vor să intre în C. E. C.

2) Dacă vor menţinerea situaţiei, adică o competiţie cu numai opt echipe participante

3) Dacă sunt pentru anularea ediţiei 1940 a acestei competiţii şi pentru alcătuirea unei alte formule de disputare, mai restrânsă, pentru 1941.

Răspunsurile la acest chestionar urmează a se înainta secretariatului competiţiei până la 15 Februarie

Pentru Cupa Europei competiţie în care se întâlneau reprezentativele ţărilor angajate în C. E. C. nu s'a găsit o altă soluţie.

Ci s'a păstrat aceeaş ca şi pentru C. E. C., chestionarul respectiv urmând să capete toate răspunsurile tot până la 15 Februarie.

O NOUA CONFERINŢA LA 9 ŞI 10 MARTIE

Dacă toate răspunsurile la chestionar vor fi centralizate până la data de 15 Februarie, noua conferinţă nu va corespunde aceleasi date.

S'a decis, în legătură cu acest subiect, ca viitoarea conferinţă să se întrunească la 9 şi 10 Martie.

La această conferinţă se vor lua deciziuni definitive în legătură cu cele două competiţii de mai sus

CUPA BAZINULUI DUNAREAN A LUAT FIINŢA

Cea de-a treia competiţie despre care s'a discutat a avut mai mult succes.

Ba am putea spune că a avut un succes deplin prin faptul că Cupa Bazinului Dunărean — despre aceasta este vorba — a fost admisă.

Reprezentanţii României, Jugoslaviei şi Ungariei au căzut de acord asupra înfiinţării acestei probe, în care se vor juca matchuri bi-anuale de către toţi participanţii. Adică fiecare dintre echipe va juca de câte două ori — în cursul aceluiaş an — cu reprezentativele celorlalte ţări participante.

Semnatarii acestui acord au decis să se întocmească un regulament care să conducă această competiţie, neexcluzând de la o eventuală participare şi alte ţări, dacă îşi vor da adeziunea pentru ea.

CUPA EUROPEI NU VA DESFIINŢA CUPA BAZINULUI DUNAREAN

In acelaş timp s'a mai decis, şi aceasta este foarte important, că Cupa Bazinului Dunărean să nu fie condiţionată de existenţa Cupei Europei.

Indiferent dacă aceasta a doua competiţie va exista sau nu după conferinţa de la 9 Martie, Cupa Bazinului Dunărean îşi va desfăşura programul ei.

MATCHURI BI-ANUALE INTRE REPREZENTATIVELE B ALE UNGARIEI ROMANIEI ŞI JUGOSLAVIEI

Paralel cu Cupa Bazinului Dunărean se vor disputa matchuri între echipele B ale României, Ungariei şi Jugoslaviei, la aceleaşi date la care se dispută partidele dintre echipele A.

Matchurile acestea vor fi tot bi-anuale.

Aceasta este stadiul la care au ajuns discuţiile astăzi.

Conferinţa va continua şi mâine când se vor disputa chestiunile cari n'au fost încă lămurite.

După aceasta se va întocmi un comunicat care să redea oficial cele hotărâte aci.

Maki,

celebrul alergător finlandez, este infanterist si luptă în primele rânduri

Un abil reporter al marelui cotidian francez «Le Jour», a reuşit să intervieweze pe d. Salonen profesor al Universităţii din Helsinki şi ofiţer al mareşalului Mannerheim.

Reproducem — în cele ce urmează — un interesant pasagiu din aceste declaraţii:

— «Unde aţi activat ca ofiţer?

— «*La est de lacul Ladoga, deasupra liniei de fortificaţie Mannerheim unde am instruit pe tinerii recruţi din clasa 1939 încorporaţi în Septembrie.*

— «Ce părere aveţi despre aceşti tineri?

— «*Calmi, foarte calmi! Şi mai ales foarte curagioşi, asemănători tuturor finlandezilor, sunt foarte încrezători în victorie. Sunt unii care speră chiar că stadionul olympic, neterminat încă, va putea să servească Jocurilor Olimpice, încă în Iulie viitor.*

— «Şi campionii d-voastră?

— «*Sunt toţi la datorie. L-am văzut pe Maki, alergătorul care trebuia să fie revelaţia olympiadei 1940. Este infanterist. I s'a propus un mare turneu sportiv în Statele-Unite, în folosul Finlandei. Totuşi Maki a refuzat oferta. Nurmi cunoscutul său predecesor, actualmente în vfrstă de 40 ani, s'a oferit să-i ţie locul pe front. Maki a refuzat însă şi această soluţie nevoind să părăsească frontul unde compatrioţii săi luptă unul contra zece».*

Iată răspunsul lui Maki: «Finlanda are aceeaşi nevoe de oameni cât de bani»; şi a rămas.

La 2 Februarie

Se joacă matchul de football Berlin-Belgrad

Federaţia jugoslavă de foot-ball a primit o invitaţie din partea federaţiei germane pentru un match Belgrad — Berlin. care să se joace în capitala Germaniei.

Oferta făcută pentru data de 2 Februarie a fost acceptată.

„Caporalul" Marcel Thil

îmbracă din nou mănuşile

Se ştie că Marcel Thil mobilizat în armata franceză este şef bucătar la unul din regimentele depe front. La 21 Ianuarie are loc o serbare a regimentului la care îşi va da concursul boxeurul Thil, nu bucătarul. Marcel Thil va îmbrăca mănuşile pentru o exibiţie. Cum la un cantonament britanic vecin de cel francez se află Mac Avoy, nu este exclus ca exibiţia să fie asigurată de Thil şi Mac Avoy.

Celebrul internaţional sârb

Hügl abandonează footballul

Hugl, faimosul fundaş al lui Gradjanski—fost ani de zile un stâlp al echipei naţionale a Jugoslaviei — a hotărât să abandoneze foot-ballul.

HUGL

Excelentul jucător va face, astăzi, pentru ultima oară parte din formaţia grupării sale.

Archambaud,

va concura în cursele de fond

Confratele parizian «L'Auto» semnalează în ultimul său număr că Archambaud, cunoscutul as al pedalei franceze, va concura în sezonul 1940 la cursele de fond pentru care scop se antrenează cu asiduitate în tot timpul iernii.

Deasemenea va participa la aceste alergări şi Raymond Louviot, un foarte abil căţărător care — se pare că îşi va găsi specialitatea în cursele de fond

Definitiv

Matchul Jugoslavia - România se joacă la Bucureşti

S'AR PUTEA CA MATCHUL SA SE DISPUTE IN CADRUL CUPEI „BAZINULUI DUNAREAN"

BUDAPESTA, 13 (Prin telefon). — Cu ocazia conferinţei C. E. C. care a avut loc astăzi în localitate, d. Liviu Juga a discutat cu d. Kika Popovici, delegatul federaţiei jugoslave, în legătură cu matchul România — Jugoslavia, care urmează a se disputa la Bucureşti la 31 Martie.

Cu acest prilej, d. Kika Popovici a comunicat reprezentantului federaţiei române că forul jugoslav a acceptat condiţiile acestui joc, care se va disputa aşa cum iniţial a fost anunţat.

N. R. — In legătură cu acest match socotim interesant să reamintim cititorilor noştri că am fost singurul ziar care a redat declaraţia d-lui Kika Popovici, în legătură cu acest joc, făcută corespondentului nostru înainte de şedinţa comitetului federal al forului jugoslav.

Din aceste declaraţii rezultau că sârbii şi-au modificat atitudinea, care era defavorabilă disputării unui joc contra reprezentativei noastre la Bucureşti, la 31 Martie

N'ar fi exclus ca această partidă să-şi schimbe caracterul, devenind în loc de un match de antrenament înaintea jocului cu Italia, o partidă oficială, contând pentru Cupa Bazinului Dunărean, a cărei înfiinţare o anunţăm într'altă parte a ziarului nostru.

Knock-out!...

Un roman din culisele boxului american

de Costel Pykomar

I

Bob îşi luă şapca din cuier, închise valiza cu echipament şi se pregăti să plece.

In aceiaş clipă, uşa dinspre bucătărie se deschise şi în cadrul ei apăru mama lui Bob, o femee căruia nu i-ai fi dat mai mult de 38 de ani, deşi împlinise 48 de curând.

— Pleci, Bob?

— Da, mamă. Mă duc la antrenament.

— Vezi să vii repede, căci mi-e foame.

— N'ai nici o grije. Mă grăbesc.

— Şi mai ales, nu uita că nu e absolută nevoie să vii cu vreo vânătae la ochi, sau cu nasul julit.

Bob făcu pe îmbufnatul.

— Hm... iar începi?

Amândoi isbucniră într'un hohot de râs.

Intr'o seară, Bob venise dela antrenament cu o vânătae la ochiul stâng şi de atunci, mama sa îl tachina, de câte ori găsea ocazia.

Bob nu se supăra, însă. Işi iubea mama până la adoraţie. Dealtfel nici nu mai avea pe alt cineva, pe lume. Tatăl său murise încă demult, când Bob avea doar cinci anişori. Profira mama sa muncise din răsputeri ca să-l crească.

După ce terminase şcoala, Bob intrase ucenic în uzinele Morgan, unde devenise unul din cei mai buni lucrători mecanici. Munca din atelier, îl desvoltase făcând din el o cruce de voinic. Cu leafa pe care o câştiga, întreţinea casa, astfel că mama sa nu mai era nevoită să muncească, acum când nici vederile nu prea o ajutau

Chirie nu plăteau, pentru modestul apartament ce-l ocupau în block-ul industriaşului Morgan.

Şi vom vedea dece.

Paul Petrescu, tatăl lui Bob, — un emigrant român atras în America de mirajul îmbogăţirii rapide, — fusese un biet muncitor de fabrică, ce îşi împărţea bucata de pâine cu un alt tovarăş de suferinţă, Randolph Morgan. Casa lui Paul, era oricând la dispoziţia lui Randolph şi Profira gătea nişte mâncăruri minunate.

Mai târziu, Randolph a fost chemat la Chicago să ia parte la împărţirea unei moşteniri, rămasă de pe urma unei rude bogate.

In vârtejul oraşului, Randolph, cu spiritul său practic, nu-şi pierduse cumpătul. Cu banii căpătaţi, se vârâse curajos în afaceri mari. Norocul îl ajutase. Şi curând înflorise uzinele Morgan. Bogat, căsătorit şi având şi o fetiţă, Morgan îşi reaminti de prietenul său de odinioară. Ii scrise. Ii răspunse Profira. Paul murise în urmă cu un an şi ea se sbătea în nevoi, împreună cu copilaşul ei.

Morgan nu pregetă nici o clipă în a-i chema la Chicago, oferindu-le un apartament la etajul VI, în blokul său din Wanstreet 5002.

Aci, Bob, crescuse alături de Greta — fetiţa lui Morgan.

Industriaşul — democrat convins — nu-i interzisese şi nu-i interzicea nici astăzi Gretei, această prietenie.

Dela un timp, Bob se dedicase boxului. Ii plăcea sportul ăsta şi spera ca prin el să ajungă cineva. Acest lucru îl ridicase nespus în ochii Gretei, care, sportivă ca orice fată modernă, se entuziasmase din primul moment în faţa proectelor prietenului ei.

Şi ce bucurie pe ea, când el câştigase, săptămâna trecută — debutând — un match prin knock-out!...

Fetei, îi plăcea nespus de mult, băiatul ăsta simplu, cu ochi frumoşi şi păr negru «ca pana corbului», cum spunea maică-sa. Câtă deosebire era între Bob şi filfizonii de salon, cari nu ştiau decât să fabrice complimente, pe care i le debutau însoţite de gesturi calculate!...

E drept, Greta avea puţină ciudă şi pe Bob. Ar fi voit, să fie curtată şi de el puţin. I-ar fi plăcut atât de mult!...

Pe de altă parte Bob, îşi da seama de diferenţa de clasa socială ce era între el şi Greta şi deaceea nu mai îndrăznea să fie cu ea atât de intim, cum fusese în timpul fericit al copilăriei.

Acest lucru o inciuda şi mai mult pe Greta.

●

După ce-şi luă la revedere de la maică-sa, Bob porni vijelios pe scări. Intotdeauna cobora scările repede, convins că acest lucru are asupra picioarelor, influenţa pe care o are săritura cu coarda.

Şi mai avea un motiv să nu coboare cu ascensorul: portarul se uita urât la el... Auzi, el, «feciorul croitoresei dela al şaselea», în ascensor!... Nu, asta n'ar fi admis portarul, niciodată.

Ajuns jos, la primul etaj, Bob încetini alura. Aci locuia d. Morgan

— Hello, Bob!

Auzindu-se strigat, Bob se opri, cu inima palpitând. Cunoştea vocea

— Hello! răspunse el.

Cu paşi mărunţi şi bucle blonde, Greta îi ieşi înainte, întinzându-i mâna

Era minunat de frumoasă în taiorul ei bleu, cu foi gris.

Bob îi simţi mâna moale şi caldă, în mâna sa.

— Atât de târziu pleci, astăzi, la antrenament? întrebă ea.

— Da — răspunse Bob, râzând. înainte de a pleca mama a ţinut să-mi dea sfaturi în privinţa prevenirii vânătăilor dela ochi.

Greta isbucni într'un hohot de râs.

Ştia despre ce e vorba.

— Să sperăm — zise ea — că nu va fi nevoie să pui în aplicare acele sfaturi.

— Asta rămâne de văzut, zise Bob. Dar, dumneata, ce mai faci?

Greta îl privi inciudată.

— Iar «dumneata»,

— Iartă-mă. dar...

— Nici un «dar». Dacă te mai aud vreodată zicându-mi «dumneata», să ştii că nu mai vorbesc cu tine.

— Greta...

Ne-am lămurit. Ia spune, când mai boxezi?

— Nu ştiu. Mă antrenez însă regulat şi maestrul Martini e foarte mulţumit de forma pe care o arăt.

— Si eu aş vrea să fiu mulţumită de tine... zise Greta.

Bob o privi mirat.

— Da, — continuă fata, — nu te uita aşa. Nu sunt deloc, mulţumită de tine.

— Cum, n'am arătat o formă bună la matchul cu Focker?

— Nu de box vorbeam..

— Dar?.

— Gândeşte-te şi ghiceşte. La revedere.

— La revedere, Greta

Cei doi tineri îşi strânseră din nou mâinile şi Greta se depărtă. ducând cu sine un surâs cald ca o zi senină de primăvară...

Bob privi în urma prietenei sale, până ce aceasta dispăru după o cotitură a coridorului, apoi începu să coboare. Trecu pe lângă portar ca o vijelie şi ieşi în vâltoarea străzii...

(Continuare în numărul de mâine)